

Dyr i kunst.

Siden jeg var barn har jeg tegnet dyr. Studier efter levende dyr, efter billeder i bøger om dyr og dyr hentet i egen fantasi og hukommelse.

Alt fra ædle springende araberheste til Snurre Snup (Bugs Bunny) og drabelige blod-tandede hajer.

Dyrene er siden fulgt med.

De er sjældent deciderede hovedfigurer i mine værker, men ofte stemningslæggere, altså bificurer der slår tonen an til den ofte ildevarslende og foruroligende atmosfære der er i mine tegninger.

Jeg er dybt facineret af de forskellige måder mennesker, især i den vestlige civilisation ser på dyr.

Børnelitteratur og film er fyldt med kaniner i overalls, bamser i biler og egerne med sociale problemer... med andre ord, dyr der udspringer handlinger og følelser fra menneskets verden.

Personificerede dyr står for mig som noget der på en gang er trygt og barndomsfremkaldende og samtidigt grotesk og perverst i deres totale afsporing og mangel på reel forståelse og respekt for naturen.

Kultur/natur:

Det gennemgående tema i mine værker er brud på vanetænkning og gængs virkelighedsopfattelse. Det er derfor nærliggende for mig at tegne disse fjollede dyr, der er så grundlæggende i vores måde at fortælle historier på (Fra La Fontaines fabler til Disney og Manga)

I mine billeder får de søde væsner dog ofte en "tand" ekstra, og det nuttede ligger faretruende tæt op af det perverse: Lalleklade kaniner med blokfløjter, Spurve med dådyrøjne og mønstrede tørklæder, ørkenræve med prinsessekroner og grædende bæltedyr med perlekæder.

Dyrene befinder sig enten i vignetagtige formationer i tegningens udkant eller i direkte samspil med personerne (pigerne) i billedet.

Ofte blander jeg genrerne i mine tegninger så dyr der står side om side kan være inspireret af gamle engelske illustrationer som f.eks Beatrix Potter - og af Disney eller Pokemon. De overdrevne og syntetiske dyr befinder sig desuden gerne sammen med meget naturalistiske dyr, nogen gange malet direkte efter håndbøger som *Fugle i farver* eller dyre-leksikoner, hvor præcisionen i f.eks gengivelsen af fjerdragt og pelsaftegninger er meget stor. Ved at sammenstille disse dyr fra tegneserie og børnelitteratur med deres ægte artsfæller opstår der en tvivl om hvor det landskab eller den sfære man som beskuer ser på, skal placeres.

Det overnaturlige:

Et andet aspekt ved dyrene i mine værker er det overnaturlige, eller ESP (Ekstra Sensoric Perception).

I mine værker er der ofte en underliggende stemning af at noget ukendt og skæbnsvangert er på vej til at ske.

Dyrene er medvirkende til at give denne fornemmelse da deres udtryk gerne er uroligt, som om de har fået færtten eller fornemmelsen af, at nogen eller noget nærmer sig. Egenskaber der ikke er direkte bevis for, men som mennesker altid i større eller mindre grad har tillagt dyr: Fra hunden der fornemmer ønsket eller ønsket besøg lang tid før dørklokken ringer, til gøgen der med sin sang forudsiger hvor lang tid et menneske har tilbage at leve i.

Hybrider:

Piger med kaninører, bæltedyr og dalmatinere med pigeansigter, svaler med telefonpæle voksende ud af hovederne, ræve med gevire, rødhætte med ulvekrop.

Hybrider mellem dyr, objekt og menneske, dukker med jævne mellemrum op i mine værker, både som hoved og bi-figurer. Igen tager jeg de uventede sammensætninger op for at lege med begreberne og det velkendte, for at så tvivl om hvad der er op og ned, godt og ondt, dyr og menneske, voksent og barnligt, finkultur og lavkultur, etc.